

Лесбос

Іван Малкович

В жіночому єстві то зрине, то потоне
сріблястий острів Лесбос: мов корал,
він світиться, заманює і стогне,
аж поки в кров не випустить свій шал.

Тоді з сестрою — юною, мов квітка,
цілується вона, гортаючи книжки
з чарівними жінками, чи мов кітка,
в футрини треться, і стократ знимки

перебирає, мlostячись своєю
тонкою вродою із божих тайників,
і хоче в Францію, і, в'януци за нею,
кляне розкішно всіх чоловіків.